

ἐλευθεριῶν' πρὸ τοῦ Ἰταλικοῦ Συντάγματος τὸ ἡμέτερον εἶ-
ναι. . . ριζοσπαστικόν.

A. Γ. Η.

Ο ΕΥ' ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΙ ΠΡΟΞΕΝΟΣ ΜΑΣ

Ἴδου ὅσα καταμαρτυροῦσι τὸν κ. Μητσάκη, ὅστις καί-
περ ἐκ τῶν καλλίστων συμπολιτῶν, καὶ ἐκδουλεύσει πολλὰς
εἰς τὴν ἐν Ἀφρικῇ ἐλληνικῇν ἰδέαν προσενεγκῶν, οὐχ ἤσσαν
ἀπέτυχεν ἐν Ἀδριανουπόλει καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ὁ ἴδιος συν-
αισθανόμενος ὅτι ἀδικεῖ ἑαυτὸν καὶ τὴν ἀποστολὴν του θέ-
λει σπεύσει νὰ ζητήσῃ μετὰθεσιν ἀλλοχού, καὶ ἰδίᾳ νὰ ἐ-
πανέλθῃ εἰς τὴν προσφιλῆ του Ἀβυσσινίαν, ἀπόστολος γι-
γνόμενος τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐκεῖ ὅπου σώζονται ἔτι δροσεραὶ
αἱ ἐλληνικαὶ παραδόσεις.

Α' Μετὰ τοῦ ἀρχιερέως διατελεῖ εἰς ψυχροτάτας σχέσεις,
ὡς καὶ μετὰ τῶν μελῶν τῆς κεντρικῆς ἐφορίας.

Β' Ἀδαῆς ὢν ὅλως τῶν ἐν τῇ βῦρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ συμ-
βαιόντων, οὐδεμίαν ἰδέαν δύναται νὰ σχηματίσῃ περὶ τῶν
μέσων, δι' ὧν δυνατόν νὰ ἐπιτύχῃ ὁ σκοπὸς τῆς ἀποστο-
λῆς του, ἀπ' ἐναντίας σύμβουλον ἔχων ἓνα ἀπατριν Κρή-
την, φάνεται προσπαθῶν νὰ ἐκριζώσῃ ὅ,τι μετὰ τοσούτου
κόπου κοινότης, Γεννάδης καὶ διδάσκαλοι ἐφύτευσαν.

Γ' Ἐψύχρανε πάντας σχεδὸν τοὺς πολίτας καὶ ἀπεμά-
κρυνεν ἀπὸ τοῦ Προξενείου, ὅπερ ἐπὶ Γεννάδου ἦν τὸ ἐντεν-
κτῆριον πάντων τῶν ἐργαζομένων ἐκεῖ ὑπὲρ τῆς ἰδέας ἑλ-
ληνοπαίδων.

Δ' Ἐκ πάθους ἀλόγου πρὸς τὸν Γυμνασιάρχην καὶ τὴν ἀ-
ξιόλογον διευθύντριαν τοῦ Παρθενγωγείου κ. Ἀσπασίαν
Γρηγοράκη οὐδέποτε μέχρι τοῦδε ἔθεσε τὸν πόδα εἰς παρὰ

δοσιν τοῦ Γυμνασίου, τοῦ Παρθενγωγείου ἢ τῆς Ἀστυκῆς
Σχολῆς.

Ε' Γίνεται πρόξενος σκανδαλοῦ ἀπασχολῶν ἐν ὧραις πα-
ραδόσεως τὰς διδασκαλίσας τῶν προαστείων, ἀναγκάζων
αὐτὰς νὰ ἐξέλθωσι μετ' αὐτοῦ ἐφ' ἀμαξίας κτλ. κτλ.

ΣΤ' Δὲν ἐκέρδισεν οὔτε τὸν σεβασμὸν τοῦ κορακιοῦ, οὔτε
τὸν σεβασμὸν τῶν συναδέλφων του. Τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα
εἰσῆλθεν εἰς τὴν Μητρόπολιν φορῶν ἄνωθεν τῆς στολῆς καὶ
τοῦ παρασήμου του ἐν χράμῳ, δῶρον, λέγει, τοῦ βασιλέως
τῆς Ἀβυσσινίας!! Ὡστε ἂν αὔριον τύχῃ καὶ τοῦ δῶση κα-
νένας δῶρον ὠρολόγιόν τι, θὰ τὸ κρεμάσῃ καὶ αὐτὸ ἐπὶ τοῦ
στήθους του μαζὺ μὲ τὸ παράσημον.

Μετὰ ταῦτα πάντα ὁ ἐπιστέλλων ἡμῖν δικαίως παρατη-
ρεῖ :

«Ἀφοῦ δὲν ἔχωμεν ἡμεῖς τὴν ὑλικὴν τῆς Ἑλλάδος ὑπο-
στηρίξιν, ἔπρεπε, νομίζω, νὰ μὴ μᾶς στέλλουν Μητσάκηδες,
ἀλλὰ διπλωμάτας, ὅπως τοιοῦτον φοβερὸν διπλωμάτην ἔχει
ἔδῳ ἡ Ρωσία, τὸν ἐκ Θεσσαλονίκης γνωστὸν ἴσως καὶ εἰς
ὑμᾶς κ. Ἰλαριονόφ.»

Καὶ ἐν ὑστερογράφῳ τάδε :

«Ὁ σύμβουλος τοῦ Μητσάκη ἰατρός Α. Κρήτης, ὁ καὶ
πρόξενος ἀμισθος τῆς Περσίας, ἀπῆλθεν οἰκογενειακῶς εἰς
Κωνσταντινούπολιν ἵνα παρακολουθήσῃ τῷ Βάσσᾳ ὡς ἰα-
τρός τῆς πασχούσης συζύγου του. Ὁ κ. Μητσάκης διορθώ-
σας τὰς ἐλληνικὰς ὑποθέσεις ἀναλαμβάνει καὶ τὴν διεύθυν-
σιν τοῦ γραφείου καὶ προξενείου τῆς Περσίας.»

Ο ΝΑΥΣΤΑΘΜΟΣ

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Μη Χάρεσαι».

«Ὁχι μόνον ἐσφαλμένως ἀλλὰ καὶ μεροληπτικῶς ὅπερ

ἀγαθὸς καὶ συμπαθὴς, ὑπῆρξε φίλος, πατὴρ καὶ σύζυγός
ἴσως μάλιστα εἰλικρινῶς τὸν ἐλυπήθη.

Τὸ ἐπόμενον ἔτος, ἔνεκα τοῦ θανάτου τῆς μητρὸς του, ὁ
βαρόνος Δεσιμαῖζ ἐγένετο κύριος οὐχὶ εὐκαταφρονήτου πε-
ριουσίας, ἀποφερούσης πρόσδοτον τριάκοντα περίπου φράγκων.

Τὸ πάθος τοῦ βαρόνου διὰ τὴν μαρκησίαν δὲν κατηνύα-
σθη. Ὅτε ἐσκέφθη ὅτι ἡ στιγμή ἐπέστη νὰ παρουσιασθῇ εἰς
τὴν Κεκιλίαν, ἐλθὼν παρ' αὐτῆς εἶπε :

— Εἴσθε ἐλευθέρᾳ καὶ σὰς ἀγκυῶ πάντοτε· εἴσθε σχε-
δὸν πτωχῇ καὶ ἐγὼ εἶμαι πλούσιος· σὰς προσφέρω τὸ ὄνο-
μά μου καὶ τὴν περιουσίαν μου.

Ἡ μαρκησία δὲν ἠδύνατο ν' ἀρνηθῇ ὅ,τι προσέφερον αὐ-
τῇ ὁ ἀνὴρ, εἰς δὴν ἡ καρδιά της ἀνῆκε. Μετὰ πεντεκαίδεκα
μῆνας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ μαρκησίου Σαμαράνδ, ἡ Κεκιλία
ἐνυμφεύετο τὸν βαρόνον Δεσιμαῖζ.

Ἀνεχώρησαν ἐκ Τουλούζης, ἔνθα ὁ γάμος τῆς ὠραίας
χάρας ὤν ἐπεδοκιμάσθη ὑφ' ὄλων, καὶ μετέβησαν, ἵνα ἐγ-
κατασταῶσιν ἐν Παρισίοις.

Ὁ μικρὸς Παῦλος ἦν τότε τεσσάρων καὶ ἡμίσεως ἔτους.

Μετ' οὐ πολὺ ἡ Κεκιλία ἐποίησεν ἀνκαλύψιν πλήξασα
δεινῶς τὴν καρδίαν της. Ἦτο πρῶτον τραῦμα. Ὁ βαρόνος
Δεσιμαῖζ δὲν ἠγάπα τὸν υἱὸν της, ἐφαίνετο μάλιστα ἀπο-
στρεφόμενος αὐτόν.

— Ὁ σύζυγός μου λοιπὸν εἶνε ἄνθρωπος χωρὶς καρδίαν;
ἔλεγε καθ' ἑαυτὴν μετ' ὀδύνης ἡ Κεκιλία.

Μετ' οὐ πολὺ ἐγένετο τὸ δεύτερον μήτηρ, ὁ δὲ βαρόνος
κατεγοητεύθη ἐπὶ τῇ προσκίτησει ἑνὸς υἱοῦ. Ὁ Παῦλος παν-
τοιοτρόπως ἐξεδήλωσε τὴν χαρὰν του, διότι ἀπέκτησε μι-
κρὸν ἀδελφὸν καὶ ἀμέσως ἠγάπησε δι' ὅλης τῆς δυνάμεως
τῆς καρδίας του, ἔνεκα τοῦ ὅποιου ἔπρεπε νὰ καταστῇ ἄ-
ξιος τῆς ἀγάπης τοῦ βαρόνου. Ἀλλὰ δυστυχῶς οὐδὲν τοι-
οῦτον συνέβη. Ἡ ἀλλόκοτος ἀποστροφῆ, ἧς ὁ μικρὸς ἦν τὸ
ἀντικείμενον, πύξανε ἔτι μᾶλλον, ὁ δὲ βαρόνος τελευταῖον
ἀπήτησεν, ἵνα ὁ νέος μαρκησίος ἀπομακρυνθῇ τοῦ οἴκου.

Ἡ Κεκιλία ἐκλαυσε καὶ ἐνεκαρτέρησε κατανοοῦσα ὅτι
τὸ ν' ἀποχωρισθῇ τοῦ υἱοῦ της ἦτο θυσία, ἣν ὤφειλε νὰ
κάμῃ, ὅπως ἀπαλλάξῃ αὐτὸν τῶν προηλιακισμῶν· ὁ Παῦ-
λος ἐστάλη εἰς οἰκοτροφεῖον.

Ἐν τούτοις ὁ βαρόνος δὲν ἐβράδυνε νὰ φανῇ τοιοῦτος,
οἷος ἦτο. Ὁ πολὺς ἔρωσ αὐτοῦ δὲν ὑπῆρχε πλέον· ἡ ψυχρό-
της του, ἡ ἀπέχθειά του, οἱ τραχεῖς λόγοι του, κατέδει-
ξαν τῇ βαρόνῃ ὅτι δὲν ἠγαπάτο πλέον. Προσβληθείσης τῆς
ἀξιοπρεπειᾶς της, δὲν ἠθέλησε μάλιστα ν' ἀποπειραθῇ νὰ
ἐπαναγάγῃ τὸν σύζυγόν της εἰς τὰ καθήκοντά του, ἔσχε
μάλιστα καὶ τὴν ὑπερηφάνειν τοῦ νὰ μὴ παραπονεθῇ.

Ὁ κ. Δεσιμαῖζ εἶχεν ἀνεύρει ἐν Παρισίοις ἀρχαίας γνωρι-
μίας. Συνήντα τις αὐτὸν εἰς πάντα τὰ διασκεδαστικὰ μέρη.
Ἦν ὁ τακτικὸς φοιτητὴς τῶν αἰθουσῶν τούτων, ὅπου κα-
ταφεύγουσι πάντες οἱ ἀπερριμμένοι, οἱ ἐκπεπτωκότες οἰκο-
νομολόγοι τοῦ χρηματιστηρίου, οἱ τρέχοντες κατόπιν τῶν

είναι κακόηθες, ἐπληροφόρησαν τὴν «Παλιγγενεσίαν» ὅτι ἐν τῷ Ναυστάθμῳ ἀπὸ τινος ἐνεργοῦνται δραστηρίως αἱ ἐπισκευαὶ τῶν πλοίων· ὡς διαβεβαίω ὅτι εἰς οἶκν θέσιν περιήλθεν ὁ Ναύσταθμος ἕνεκα τῆς ἀτομικῆς πρὸς αὐτὸν κακοβουλίας τοῦ κ. Ρούφου, οὐχὶ δραστηρίως ἀλλ' οὐτε νωθρῶς δύναται νὰ ἐνεργηθῇ τι. Οὐδεμία ἐπισκευὴ γίνεται ἐκτὸς τῆς «Σύρου» ἥτις πρὸ μηνὸς εἶναι ἐτοίμη· ἡ δὲ ἀναγραφομένη δραστηριότης θὰ χαρῶμεν πολὺ ἂν στραφῇ καὶ ἐπιτηρῇ τὰ ἔργα ἅτινα καὶ ἐκτὸς καὶ ἐντὸς τοῦ Ναυστάθμου γίνονται ὅπως πρὸ ὀλίγου ἐπετηροῦντο τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐγένετο τὸ μῆλον τῆς ἔριδος. Οὐκ εἰς μακρὰν δὲ καταδειχθήσεται διατί μέχρι τοῦδε ἐγένοντο καλὰ, ἐνῶ ἐπρόκειτο νὰ γίνωσι ὅπως πολλοὶ γνωρίζουσε.

Σ. Ρ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑΝΑ ΑΣΤΕΙΑ

Ἴδού πάλιν τί ἔβαλε σ' τὸ χέρι ὁ φοβερὸς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀνταποκριτὴς μας, ἐγγχειρισθὲν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἀποζημιώσεων Ἐπιτροπὴν. Εἶναι ἀπὸ τὰ μοναδικά. Τὸ καταχωρίζομεν ὅπως ἔχει.

LIST DE MEUBLES PERDUES DU SI UR

THÉODORE . . . DE ZAGAZIG.

1) Table rond avec marm	fr.	60
2) » de noi	»	80
3) » Trapezerie	»	50
4) Canape lastique	»	75
5) Poltron (li de repos)	»	40

κομψευομένων γυναικῶν, οἱ βαλκαντιοτόμοι, οἱ ἀπαταιῶνες, οἱ τυχοδιώκται, οἱ οὐτιδανοὶ πάσης κατηγορίας καὶ πάντων τῶν ἐθνῶν.

Προκειμένου περὶ τῆς περιουσίας του, ἐδαπάνᾳ μέγιστα ποσά, ἐπειδὴ δὲ ἡ πρόσοδος του δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπαρκέσῃ, τὸ γενόμενον πρῶτον ρῆγμα εἰς τὸ κεφάλαιον ἔβαινε πάντοτε εὐφυρόμενον.

Ἡ Κεκιλία ἔβλεπε μετὰ τρόμου τὸ βάραθρον, ὅπερ ὁ σύζυγός της ἔσκαπτεν ὑπὸ τοὺς πόδας της. Ἡ δυστυχὴς ἐξηκολούθει ὀδυρομένη, ἀναλογιζομένη τὸ μέλλον τὸ τόσον ἀβέβαιον τῶν τέκνων της. Ἰδίως ἀνησύχει καὶ ἔθασανίζετο διὰ τὸν Παῦλον.

Ἐμελλε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ δέκατον πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ μετ' οὐ πολὺ θὰ ἐξήρχετο τοῦ οἰκοτροφείου. Ποία λοιπὸν θὰ ἦτο ἡ τύχη τοῦ υἱοῦ της; Πόσοι φόβοι, πόσοι ἀγωνία κατεῖχον τὴν καρδίαν της ὡσάκις ἀπηύθυνε τὴν ἐρώτησιν ταύτην! Ἀνελογίζετο τὰς δυσχερείας, τὰ προσκόμματα τὰ ὅποια ὁ νεαρὸς μαρκήσιος Σαμαράνδ ἔμελλε νὰ συναντήσῃ εἰς τὸν βίον καὶ ἔβλεπε μετὰ βαρυθυμίας τὰς ἀβεβαιότητας τοῦ μέλλοντός του.

— Ἐπ' ὅσον θὰ ζῶ, ἔλεγε καθ' ἑαυτήν, ἡ τρυφερότης μου θὰ προστατεύῃ αὐτόν! Ἀλλ' ἐὰν ἀποθάνω, Θεέ μου! Τί θὰ γίνῃ;

6) 6 chesses fins	»	55
7) 6 chesses ordinaires	»	15
8) 1 Miroir	»	40
9) 1 Lampe uspendu	»	35
10) 3 sandeliers	»	100
11) Lit avec son meubles	»	250
12) 3 lavomins avec son meubles	»	75
13) 1 baoule q'il avait	»	60
14) 6 charpetes (sindonia)	»	60
15) 6 traversen	»	18
16) 2 servisses d'un tabl.	»	50
17) 3 costumes vestotes	»	200
18) 2 coufies	»	30
19) 12 faciollettes	»	30
20) 6 morseaux essuis main	»	12
21) 6 cauvertures de line	»	100
22) 6 » de cotone	»	50
23) 5 Ridox (voiles)	»	35
24) Bain avec ces meubles	»	120
25) Piaices des libres jubiciaires	»	300
26) Divers pers de dousine	»	250

Total 2526

Sertificat.

Le sousigné sertifie que le Sr. Théodore—quant il retourné de la Grèce apres l'evenement connait de Septembre 1882 il est abitué chey moi à mon maison.

En foi de quoi nous donous le present qu' il servi en besoin.

Outre nous sermous sous serment qu'il avait bien mobile et valable plus de 3000 fr. eu tempe d'insurrections.

Sur notre honneur qu'il servit en besoin.

ΚΓ'

ΕΙΣ ΣΥΓΓΕΝΗΣ ΠΕΡΑΝ ΤΟΥ ΩΚΕΑΝΟΥ

Ἡ Κεκιλία ἔκλαιε. Κατὰ τὴν ἡμέραν δὲ ταύτην διετέλει εἴπερ ποτὲ ὑπὸ τὸ κράτος Ὀλιβερῶν σκέψεων. Τὴν πρᾶξαν ἀναλαβούσα θάρρος ὠμίλησε περὶ τοῦ Παύλου τῷ κ. Δεσιμαίζ καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν τί ὄφειλε νὰ κάμῃ τὸν πρωτότοκόν του υἱόν, ἐπειδὴ καὶ ἡ στιγμή ἐπέστη ἵνα ἀποσύρῃ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ καταστήματος, ἐν ᾧ δὲν ἠδύνατο νὰ ποιήσῃ τελειοτέρας σπουδὰς.

— Τοῦτο δὲν με ἀποβλέπει διόλου, ἀπήντησε κτηνωδῶς ὁ βαρόνος· ἐὰν εἰργάσθῃ κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐπτὰ ἐτῶν, καθ' ὃ εὐρίσκεται ἐν τῷ οἰκοτροφείῳ, θὰ ἔμαθεν ἀρκετά· βάλλετέ τον νὰ μάθῃ τέχνην τινα.

Ὁ δὲ κ. βαρόνος ἔστρεψε τὰ νῶτα πρὸς τὴν συζυγόν του.

Ἡ Κεκιλία ἠσθάνθη τὴν καρδίαν αὐτῆς συντριβομένην. Νὰ βάλῃ τὸν υἱόν της, τὸν μαρκήσιον Σαμαράνδ, εἰς τέχνην! Ποία χλεύη! Νὰ βλέπῃ τις τὸν ἕγγονον τῶν ἀρχαίων Σαμαράνδ, σκυτοτόμον ἢ ὑπάλληλον ἐμπορικοῦ μετὸν πῆχυν εἰς τὴν χεῖρα.

Ἡ Κεκιλία ἔκλαιεν.

— Ὑπηρέτης τις ἀνοίξας τὴν θύραν τοῦ δωματίου ἐν ᾧ εὐρίσκετο.

— Ἕνας κύριος, Ἕνας ξένος, ζητεῖ νὰ ὀμιλήσῃ τὴν κυρίαν βαρόνην, εἶπεν ὁ ὑπηρέτης.